

Çocuk da Yaparım Kariyer de

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Mayıs 2022

Hangi düş' ün yerlisisin, sefil kadın hangi kambersin düğünden düğüne seken?

Bir seni everemedik oysaki sen değil miydin; on beşimde evleneceğim, diyen?

İhbar ediyorum seni yedi düvele bir de bir de kapısından kovulduğun bilmem kaç köye de muhtar adayacağım.

Rengin solgun, Zeliha zaafılarınla ve bakışlarınla nasıl da donuksun belli ki torun torbaya karışan yaşitlarına fark atacaksın üzerine geçirdiğin o çingene pembesi servetinle.

Servet dediğime bakma ne de olsa anandan mirastır o cepken ve şıkıdık şıkıdık oynadığın düğünlerde az mı mavi boncuk dağıttığın elin dul adamına bir de yürek coğrafyanda nasıl da asi/l asi/l dolaşırsın.

Günler yetmiyor gecelere sığındığın.

Geceler de mi yetmiyor da saati kurarsın hep en geç saate ve işte bünyen kırmızı alarm veriyor...

Yoksa yoksa şimdi de o çapkın itfaiye erine mi kaptırdın gönlünü?

Ah, be kadın insan hiç mi akıllanmaz?

Bak, bak dününe kapıdan kovduğun görücülerine:

Neymiş efendim?

"Beni her erkek taşıyamaz."

Tabii ki de taşıyamaz taşımadı da asla da taşımayacak: kim dedi sana günde beş somun ekmek ye diye bir de üstüne içtiklerin? Ne yürek dayanır ne cepteki para sen adamı rezil de edersin katil de. Neymiş efendim?

Oo, sen kim eşini vezir etmek kim?

Olsa olsa esir de edersin insanı tefecilere.

Ah, Zeliha, ah, rahmetli anan demedi mi sana yoksa onu da mı unuttun?

"Kız, zilli seni. Bir işin ucundan tutsan ya mumya misali ne halt edersin güneşin altında sen misin sadece bronzlaşmak isteyen?"

Bir de yemedin mi bir ömür kilo kilo havuç bak nasıl da yandın, değil mi bre melun kadın?

Her yerin turuncu oldu şimdi işin yoksa günde kaç kere ovala kesele tenini.

Seni hamamda gördü mü kaynana adayın arkasına bakmadan koşar kaçar.

Köyün enayisi Zeliha seni:

"Beni kimler kimler istedi de varmadım."

Otur o halde poponun üstüne gerçi çoktan geçti Bolu'nun pazarı ama...

Efendim, efendim ne dedin?

"Ah, zilli seni demek pazara gitmezsin sen hele ki bu zamanda o zaman gözükme gözüme. Medet mi umarsın yoksa balkondaki domates fidelerinden?"

Ayol, senin dişinin kovuğunda kalır o yetiştirdiklerin. Bak toprak nasıl da kurumuş. Sen kim çiftçilik kim...

Ah, ah, bir de çiftlik sahibi olsun istersin varacağın enayi. Küçük at da civcivler yesin seni, kart tavuk.

Varını yoğunu yedin ailenin en sonunda başlarını da yedin ya...

Sessizsin, değil mi şimdi? Elbet susarsın mendebur kadın az çekmedi anan baban senden. Zamanında dediler sana bir baltaya sap ol en azından bir işe gir kır dizini de üç kuruşa talim olma.

Bir de görücülerine demez misin?

“Ben kariyer yapacağım, beyefendi. Çocuk da yapacağım kat da yat da mülk de.”

Ayol, senin neyine kariyer yapmak? Fena mı olurdu o inşaatçıya varsaydın bak yazlığın da olacaktı katın da yatın da. Altı üstü adam senden yirmi yaş büyük hem sen yaşını fazlasıyla gösterirsin altı üstü adama saç ektirirdin şimdi böyle domates fideleri ekmezdin toprağa yoksa ertelediğin başka hayallerin mi var? Bak, yaşlılarının kocaları rahmetli oldu onlar şimdi kaçınının peşinde bir de kendine bak, muşmula suratlı:

Seni kim taşır ki bu saatten sonra? Sadece alın teri ile helal para kazanan bir hamal mı yoksa beklediğin ki sana kimler kimler talipti zamanında.

Rengin hala turuncu.

Saçların da turuncu.

Tutuştun eteklerin, değil mi?

Bak en üst kattaki dairene inip de çıkamıyorsun. İstersen bu saatten sonra oturduğun müştemilata asansör yaptırırım.

Belki de bir vinçtir sana gereken.

Son sözün mü Zeliha?

Yoksa anana verdiği söz mü?

Hadi, hadi, iyisin yine çivisi çıkmış dünyada buldun yine dişine göre birini gerçi adam çocuk diye tutturdu ama...

Hem dememiş miydin: çocuk da yaparım kariyer de...

O halde çabuk tut elini, hazır bulduğun koca adayı emlakçı vardır elbet senin de kısmetin en azından üç artı bir yalnızlığına bir yazlık iyi gider varsın Bodrum'da olmasın da bodrum katı olsun apartmanın hem bahçede bol bol havuç da yetiştirirsin domates de gerçi bu saatten sonra senin yeşermen gerekir o halde bir işin ucundan sen tut da tadını çıkar evliliğin. Bak, annene nasıl da malum oldu yoksa çoktan kapının önünü koymuştu seni kocan.

Kocamışlığın bir yana yufka yüreklisindir sen.

Varsın öz çocuğun olmasın büyüttüğün bak bir yetimi sevindireceksiniz senle kocan.

Haydi, o halde yolun açık olsun kapanmış bahtına konan gelin çiçeği ile bir yastıkta kocayın bundan sonra ve sakın hor görme kocanı. Dünya gözüyle kim sevecek ki seni bu saatten sonra?